

عنوان مقاله:

حق داشتن وکیل از دیدگاه حقوق بشر و قانون اساسی ایران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در روانشناسی، حقوق و مدیریت فرهنگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

یعقوب مطلبی گلعدانی - استاد گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی سلماس

سعید خداوردی لو - دانشجوی حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی سلماس

خلاصه مقاله:

تمام انسان ها امکان دارد به دلایل گوناگون در معرض اتهام قرار گیرند. این کلیت در همه جهان امکان تحقق دارد. آدمیان از اول حیات تا الان در برابر مسئله گفته شده بوده و از وقتی که دادرسی و قضاوت خلق شده تا کنون همواره دغدغه انسان این بوده که چنانچه در معرض اتهام قرار گیرد امکان دفاع از خویش را داشته باشد. جامعه جهانی با اندیشه بسط حقوق و آزادی های افراد قدم های تاثیرگذاری برداشت و در بین سال های ۱۹۴۸ و ۱۹۶۸ با تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی صراحتاً حق داشتن وکیل مدافع در مراحل گوناگون دادرسی را به منزله یکی از تضمینات اساسی ناظر به حق دفاع متهم در اسناد مذکور پیش بینی نمود و دولت های عضو موظف به رعایت و انطباق قوانین خود با این اصول شدند لذا اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی در راستای تامین حقوق و آزادی های فردی متهم حق برخورداری از معاضدت وکیل مدافع را در کلیه مراحل دادرسی برای او پیش بینی کرده است. بنابراین حق داشتن وکیل در منطوق بسیاری از قواعد آمره بین المللی لحاظ گردیده و نیروی الزام آور خود را نشان داده است.

کلمات کلیدی:

حق داشتن وکیل، متهم، حقوق بشر، قانون اساسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1751184>

